

TENIR ORELLES I NO SENTIR-HI

per JOSÉ ANTONIO PAGOLA

Les paràboles de Jesús han captivat sempre els seus seguidors. Com llegir aquestes paràboles? Com captar el seu missatge?

Mateu ens recorda abans que res que les paràboles han estat *sebrades* en el món per Jesús. «Sortí Jesús de casa seva» a ensenyar el seu missatge a la gent, i la seva primera paràbola comença precisament així: «Sortí el sembrador a sembrar».

El sembrador és Jesús. Les seves paràboles són una crida a entendre i viure la vida tal com l'entenia i la vivia ell. Si no sintonitzem amb Jesús, difícilment entendrem les seves paràboles.

El que Jesús sembra és «la paraula del Regne». Així ho diu Mateu. Cada paràbola és una invitació a passar d'un món vell, convencional i poc humà a un *país nou* ple de vida, tal com ho vol Déu per als seus fills i filles. Jesús ho anomenava «regne de Déu». Si no seguim Jesús treballant per un món més humà, com entendríem les seves paràboles?

Jesús sembra el seu missatge *en el cor*, és a dir, en l'interior de les persones. És el lloc on es produeix la veritable conversió. No n'hi ha prou de predicar les paràboles. Si el cor de l'Església i dels cristians no s'obre a Jesús, mai no captarem la seva força transformadora.

Jesús no discrimina ningú. El que passa és que els qui són deixebles i caminen darrere les seves petjades Déu els dona a conèixer els secrets del Regne. Als altres, no. Els deixebles tenen la clau per captar les paràboles; el seu coneixement del projecte de Déu serà cada vegada més profund. Però els qui no donen el pas i viuen sense fer l'opció per Jesús no entenen el seu missatge, i amb el poc que escolten acaben i el poc que escolten l'acaben perdent.

El nostre problema és acabar vivint amb el cor afeixugat. Llavors succeeix quelcom inevitable. Tenim orelles, però no escoltem cap missatge. Tenim ulls, però no mirem a Jesús. El nostre cor no entén res. Com se sembra l'evangeli en les nostres comunitats cristianes? Com despertem entre nosaltres l'acollida al Sembrador?